

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XLI. Leonis Papae I. Ad Ivlianvm Episcopvm. Gratulatur eum ex aerumnis pro fidei defensione perpessis euasisse, vtque seuerius agat cum his, qui nequeunt clementia resipiscere, monet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

communione persisteré, cuius ecclesiam tua solicitudine volumus esse defensam: vt nihil eodem absente depereat, & nullus ei in aliquo præjudicare præsumat, donec cum literarum nostrarum ad vos prosecutione perueniat. Et vt maior circa te vel nostra, vel totius Christianæ plebis affectio prouocetur, hoc quod ad dilectionem tuam scripsimus, in omnium volumus notitiam peruenire: vt qui Deo nostro deseruiunt, de confirmata apud te pace sedis apostolicæ gratulentur. De ceteris vero causis atq; personis dilectionis tua literis, quas per nostros accipiet, plenius instruetur. Data Idibus Aprilis, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA XLI.
LEONIS PAPÆ I.
AD IVLIANVM EPISCOPVM.

Gratulatur eum ex ærumnis pro fidei defensione percessis euasisse, vtque seuerius agat cum his, qui nequeunt clementia resipiscere, monet.

Leo episcopus, Iuliano episcopo.

LITERAS fraternitatis tuæ per filios nostros Constantinopolitanos clericos, nuntias tuæ salutis accepi: quibus te magnis tribulationibus grauatum fuisse significas, cum vtique non defuerit materia sollicitudini & laboribus, quæ inter procaces catholicæ fidei aduersarios, inhærentem veritati animum fatigaret, idque (vt scribis) fuerit animo, vt per occasionem necessitatis, & nobiste, & patriæ præsentares. Quod verum futurum speraueram, vt apertius omnium hæreticorum ambages tuo ore cognoscerem. Sed gratias Deo, quod ita incoluntas tua & ecclesiæ causa profecit, vt liberum tibi fuerit apud eos interim degere, quorum nobis probabilis consensus innotuit, sicut & fratris Anatolii scripta profitentur, & gesta, quæ apud ipsum coram nostris sunt confecta, demōstrant fratribus remeantibus. Ergo prædictis salutationibus vivisstitudinem reddo, & vt contra falsitatis astutias perseuerantem diligentiam teneas, fidenter exhortor, cum tibi ad hoc, & tuus animus, & nostra auctoritas suffragetur.

Quoniam licet de multis meliora indicata sint, quod scilicet doleant se deceptos, & damnata perfidia cum auctoribus suis, gratiam nostræ communionis exposcant, quod nos adeo libenter accepimus, reddituri his hanc, quam desiderant, communionem, cum promissa compleuerint: tamen quosdam persistere in sua obdurate cognouimus, quos oportet districtius comprimi, si nequeunt benignitate sanari. Ad quam rem nostros post diem venerabilem dirigemus, qui tecum participato consilio, ea quæ a nobis constituta fuerint, exequantur. Data Idibus Aprilis, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA XLII.

LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANVM AVGUSTVM.

Illi pro conseruatione catholicæ fidei congratulatur.

*Leo episcopus Romanæ ecclesiæ, Marciano
semper Augusto.*

QVAMVIS per Constantinopolitanos clericos ad pietatem vestram ante rescripserim, sumptis tamen clementiæ vestræ literis per virum illustrem præfectum vrbis filium meum Tatianum, magnam materiam gratulationis accepi: quia studiosissimos vos ecclesiasticæ pacis agnoui. Cui sancto desiderio, digna æquitate conferitur; ut quem statum esse cupitis religionis, eumdem habeatis & regni. Nam inter principes Christianos, Spiritu Dei confirmante concordiam, gemina per totum mundum fiducia robatur: quia profectus caritatis & fidei vtrorumque armorum potentiam insuperabilem facit, ut propitiato per vnam confessionem Deo, simul & heretica falsitas, & barbara destruatur hostilitas, gloriosissime imperator. Aucta igitur per imperiale amicitiam spe cœlestis auxilii, confidentius pietatem vestram pro sacramento salutis humanæ incitatè præsumo, ne cuiusquam procaci impudentique versutia, quasi de incerto, quid sequendum sit, sinatis inquiri. Et cum ab euangelica apostolicaque doctrina ne uno quidem verbo liceat dissidere, aut aliter de scripturis diuinis sapere, quam beati